

ZPRAVODAJ ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHRATAVĚ

PALMA - POSTRACH PRALESA II

V pátek 11.1.2019 se třída 7.A vydala vlakem do hejnického Střevlíku, aby se seznámila s problematikou odlesňování deštných pralesů a pěstování palmy olejné.

Během tříhodinového programu jsme našli souvislosti mezi svým nakupováním a děním na druhém konci planety. Vyhledávali jsme na obalech potravin, zdali byl při výrobě použit palmový olej. S hráli jsme simulační hru, kterou jsme si ukázali, co se děje předtím, než se palmový olej vyrobí (odlesňování deštných pralesů, vymírání zvířat, hrubé zacházení s tamějšími obyvateli...). Zamýšleli jsme se nad tím, jestli i my sami můžeme přispět ke zmírnění následků, které vyplývají z pěstování palmy olejné. Někteří si poté doma nainstalovali aplikaci *Víš, co kupuješ?*, aby získali větší povědomí o složení jednotlivých výrobků.

(K.Kašková)

OLYMPIÁDA V ANGLIČTINĚ

V úterý 22. ledna 2018 proběhlo na naší škole školní kolo Olympiády v angličtině. Do soutěže se přihlásilo devět nebojácných žáků a žákyn z osmých a devátých ročníků. Celá soutěž byla rozdělena do tří částí. Nejdříve soutěžící čekali test z poslechových dovedností, další dvě části byly zaměřeny na prověření komunikačních dovedností. Tříčlenná porota hodnotila u účastníků schopnosti se plynule a bohatě vyjadřovat nejen při sebezprezentaci, ale zejména v ústním projevu na vylosované téma a při komunikaci s vrstevníkem opět na vylosované téma. Všichni soutěžící předvedli skvělé výkony a patří jim obrovská pochvala za odvalu.

Vítězem se stala **Michaela Stašíková** (8.A), na druhém místě se umístil **Alex Matohlína** (8.C) a třetí byla **Radka Tóthová** (9.B).
Gratulujeme!

(M. Mězlová, J. Chrásková, D. Ramírez a M. Šulcová)

Lyžařský výcvik 7.A

Ve dnech 13.-18.1. 2019 proběhl dlouho očekávaný lyžařský výcvik, tentokrát však s několika změnami.

Naším týdenním domovem se stala obec Bedřichov ležící v Jizerských horách. Vzhledem k velkému počtu žáků v ročníku jsme odjeli samostatně, zbylé dvě třídy pojedou v únoru. Po dlouhé době jsme také zažili velké množství sněhu.

Dvacet pět sedmáků a čtyři vyučující vytvořili dvě běžecká a dvě sjezdařská družstva. Během výcviku jsme se naučili jezdit na dvou druzích vleku, pluzit, zdolávat kopce pomocí stromečku a vyzkoušeli jsme si oba běžecké styly – klasiku i bruslení. Vyslechli jsme si přednášku o běžeckém a sjezdovém lyžování, mazání lyží, zhlédli krátká videa přibližující lyžování v Jizerských horách i zábavné formy sjezdování. Navštívil nás člen horské služby a za pomoci fotek nám představil její činnost. Každý zároveň během týdne plnil úkoly na průkaz sjezdaře či běžkaře.

Čas zbyl i na zábavu. Oslavili jsme Pájiny narozeniny, zaspívali si s kytarou, vydali se na stezku odvahy ke hřbitovu, užili si závěje sněhu, prohlédli si rozhlednu Královku, pochutnali si na dobrotách na Prezidentské chatě a vyřádili se na závěrečné diskotéce.

I když nám sněhová nadílka přála, potýkali jsme se s různými rozmary počasí. Některé dny silně foukalo, sněžilo, občas mrholilo, stromy obtěžkané silnou sněhovou pokrývkou se lámaly a padaly na lyžařské stopy. Někdy jsme si připadali spíše jako na překážkové dráze. Naštěstí jsme vše zvládli.

Celý kurz jsme zakončili závody. Sjezdaři byli hodnoceni ve dvou disciplínách – slalomu a sjezdařském stylu. Běžkaře čekal závod jednotlivců a štafet. Zhodnocení výcviku a vyhlášení výsledků uzavřelo další nezapomenutelnou školní akci.

Na závěr bychom rádi pochválili všechny žáky za jejich chování a přístup k lyžování.

Rodičům mnohokrát děkujeme za napečené dobroty a zakoupené odměny, sladkosti a minerálky!

(K.Kašková)

Zážitky mé prababičky Regíny z let 1939 - 1945

Moje prababička bydlela spolu se svými rodiči a dvěma sestrami Irenou a Lucíí ve Francii v oblasti Bretaně.

V době jejího dětství vypukla druhá světová válka.

Nejsilnějším zážitkem, na který ovšem nerada vzpomínala, bylo hrozné bombardování. Prababička dále vyprávěla o krutém nedostatku jídla a oblečení. Jídlo bylo v té době pouze na lístky.

Ve svých patnácti letech odjela s rodinou na Slovensko, ale tam už nemohla dokončit učební obor švadlena. O pár let později poznala pradědečka Imru a s ním se přestěhovala do Čech, přesněji do Chrastavy.

A zde už bez dědečka ve svých osmdesáti letech zemřela.

Barbora Machová, VIII.B

VZPOMÍNKY RODIČŮ A PRARODIČŮ, CO SI PAMATUJÍ Z LET KONČÍCÍCH NA OSMIČKY

SRPEN 1968 V LIBERCI

Prababička Eva Douchová

V roce 1938 mi bylo 9 let a bydleli jsme v Českém Dubu. Naši sousedi byli Němci a měli dvě dcery, se kterými jsem si každé odpoledne hrála. Je mi 89 let a ten den si moc dobře pamatuji. Jako obvykle jsem si hrála s holkami od sousedů. Tatínkovi přišel dopis a v něm bylo, že musí děti přihlásit do německé školy a musí tam chodit, ale tatínek s tím nesouhlasil. Domluvil se s jedním známým, v noci nás vzbudil a rychle jsme balili věci. Vzali jsme si oblečení, peřiny, pár kousků menšího nábytku a utíkali jsme směrem k Mnichovu Hradišti. V domě zůstala babička a teta. Ve vesnici Kobyly jsme našli bydlení v jednom domě, kde jsme žili v jedné místnosti. Po nějaké době byly volby a tatínek měl příslibeno, že když bude volit „tu správnou stranu“ dostane přidělen byt. Po volbách jsme místo nového bytu dostali výpověď z té jedné místnosti, kterou jsme obývali. A museli jsme se zase stěhovat. Přešli jsme do Sezemic, kde se nás zželelo jedné paní a nechala nás bydlet u ní doma.

V roce 1948 jsme bydleli ve Vítkově a v budově dnešního „Klubíčka“ jsem se učila na prodavačku. Vedoucí krám zavřel a šli jsme průvodem z vlakového nádraží na náměstí oslavovat, že komunisté vyhráli. Bylo mi 19 let, politice jsem nerozuměla a žádné velké změny se ten rok v mém životě nestaly.

V roce 1968 nás v noci vzbudil hluk, když Chrastavou projížděly tanky do Liberce. Pustili jsme si rádio a poslouchali zprávy o tom, co se děje. Ráno jsme šli do práce, ale poslali nás domů, že se nepracuje. Druhý den byly domy v Chrastavě popsány těmito hesly: „*Staline, probud' se!*“, „*Brežněv se zbláznil!*“ a „*Vrať se domů, Ivane!*“. V Liberci před radnicí se otáčel tank a zbořil část domu. Kvůli padajícím cihlám si Rusové mysleli, že je po nich lidé házejí a začali střílet do davu. Zabili tam 21 lidí.

V roce 1989 jsem byla v Liberci. Lidé se scházeli na náměstí, a když jsem jela autobusem domů, viděla jsem průvod. Po několika dnech za mnou přišli a žádali mě, abych vstoupila do občanského fóra, ale odmítla jsem, protože teprve nedávno jsem opustila komunistickou stranu a nechtěla jsem hned skočit do další.

Děda Karel Doucha

V noci roku 1968 mě spolu s maminkou probudily tanky. Tehdy mi bylo 18 let a čekali jsme na další sdělení u rádia. Ve 4:35 jsem jel do Liberce do práce, ale nepracovalo se. Okolo sedmé hodiny ráno měl ředitel krátký proslov, zamkly se brány ČSAD a žádný autobus ani nákladní vůz ten den nevyjel.

Mamka Renata Douchová

Jediné co si pamatuji z roku 1989 je to, že jsme se přestali učit ruštinu a začali angličtinu. Také si pamatuju, že v televizi byly záznamy z Prahy a prezident Havel měl proslov. Ten rok mi bylo 13 let.

Tomáš Doucha VII. C

Můj táta mi vypráví o sametové revoluci

Bylo 17.11. 1989. Byl večer a já jsem se šel projít po Chrastavě. V tu dobu jsem ale ještě nevěděl, že se v Praze demonstruje. Nejzajímavější na mojí procházce bylo, že jsem uviděl nádhernou polární záři. Přišel jsem domů a čekal jsem na večerní zprávy v televizi, protože mi nikdo z rodiny nevěřil, že jsem polární záři skutečně viděl. O polární záři nakonec v televizi mluvili, ale také mluvili o demonstraci v Praze.

Dne 22.11. 1989 přijel na naše gymnázium ve Frýdlantě známý student Martin Mejstřík, který studoval v Praze. Chtěl nám vyprávět o tom, jak probíhala demonstrace. To se ale nelíbilo našemu panu řediteli, a tak na něj zavolał policii. Když ředitel zjistil, že se o tom, co se děje v Praze, ve škole stejně mluví, uspořádal shromáždění všech studentů gymnázia v místním kině a pozval si tam celé vedení komunistické strany ve Frýdlantě. Snažili se nám říct, že nic lepšího než komunismus není, my jsme tomu ale samozřejmě nevěřili. Přímou během tohoto shromáždění se v sále kina znovu objevil Martin Mejstřík, pan ředitel ho však tentokrát nechal mluvit. Vyprávěl nám o tom, jak probíhala demonstrace, jak tam všechny zmlátili a co se teď v Praze děje.

Marie Šteková VII.C

Olympiáda v angličtině

**Lyžařský
výcvik
7.A**

